

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Primo die Novembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

res, & in omnem dissolutionem remissi, expulsi sunt.

- a. Ita loquitur & B. Hieron. contra Vigilant.
b. Vide eam apud Baronium, Anno Christi, 828.

Ultima Octobris.

Admonitio de sancta Nortburge.

COlonia, depositio sanctæ Nortburgis virginis, quæ translata est ad montem sancti Beati, prope Confluentiam. Hæc inter Belgicas Sanctas celebranda esset, si verè eam Barlandus nominaret filiam Pipini Hirstallij Brabantix ducis, ex Pletrude: Sed propria ecclesiaz, quæ natalem eius celebrant, affirmant claruisse Colonia in monasterio beatæ Mariæ, quod Pletrudis, non mater, sed matertera, construxit.

Barl. de Du.

lib. Brabat.

Apud Sur.

tomo 5.

Primo die NOVEMBRIS.

1°. De sancto Vigore, episcopo Baiocensi.

Ex historia excusa tomo VI. Surij, & admonitione Jacobi de Markais, Præpositi ad S. Vedastum.

Civitate Baioca, sancti VIGORIS episcopi
Qui in Atrebatensi territorio parentes habuit, generis nobilitate & fide conspicuos. Est quæ regnante Childeberto Francorum rege educatus intra monasterium beatissimi patris Vedasti, ubi inter monachos tanta obedientia & humilitate præditus fuit, ut in ipsa adolescentia alijs omnibus gratiosior videretur: Cum autem parentes eum non tam monachum, quam opum suarum heredem cuperent, ille memor sententiæ Salvatoris, centuplum & vitam æternam ei qui parentes aut agros propter nomen ipsius reliquerit,

Matth. 19.

Senec. 12. liquerit, promittentis, diuino instinctu exijt terra & cognatione sua, nesciens quo iret, assumpto socio itineris puero Theodemiro. Peruenit autem in Baiocensis regionis vicum Reduerum, cuius loci homines brutos, prædicatione, precibus, & sanctitatis exemplis, pene omnes ad Christum conuertit. Cùmque in ea regione, per serpentum eiectionem, mortui resuscitationem, aliaque miracula, fama virtutum eius augeteretur, vacante episcopatu Baiocensi, clerus & populus eum expetiit, & mox multorum Pontificum fauore episcopus est ordinatus. Quam dignitatem virtutum studijs, bonorumque omnium exercitatione ornauit. Ea tempestate, cùm ad concionandum, in montem Phœnum, qui yno millario ab vrbe distat, iret, incolæ, qui tum saxeam effigiem mulieris tanquam sacrum quiddam colebant, cum multa iniuria eum eiecerunt. Postea verò Childeberto regi narrauit Baiocensem regionem ad fidem traductam esse, demit tantum eius montis incolis. Rex autem mox montem suum (erat enim fiscus regalis) viro sancto perpetuò possidendum tradidit. Itaque Episcopus locum illum repurgauit, & ciuium opera ecclesiam construxit: inhabitatores pij facti sunt: & mons Chrismati nomen accepit, decretumque est vt ab illo die Episcopus Baiocensis in solennitate Paschali tres ibi infantes baptizet. Obijt autem vir beatus, senex, & plenus dierum ac meritorum, Calendis Nouembris, & conditus est in dicto monte Chrismato, vbi per eius merita plurimæ curationes, & beneficia, vltq; in hodiernum diem præstantur. Quæ omnia vitæ eius historiographus iam olim fusè conscripsit. Atrebatense S. Vedasti monasterium, (in quo fertur

fertur Præpositi minister fuisse,) transfert natalem ad tertium diem sequentem.

a. *Agit de eo Arnoldus Wion lib. 2. ligni vitæ c. 38. Vbi dicit floruisse circa annum Domini 560.*

2°. *De sancto Florberto, primo abbate Blandinij*

Ex officio & alijs monumentis, abbatia diui Petri Gandauensis.

IN Blandinio, depositio sanctissimi patris nostri FLORBERTI, primi abbatis cœnobij Blandiniensis. Siquidem in excelsi montis latere, vbi Mercurius colebatur, beatus Amandus episcopus monasterium ædificauit, ad sancti Petri honorem, cui præfecit Florbertum, exemplar sanctitatis, & speculum totius religionis, sagacis ingenij virum, dignumque Deo sacerdotem. Quem etiam sibi vicarium subrogauit, atque totius Gandensis territorij patrem siue rectorem præfecit. Sub quibus viris Gandensis natio eloquia Christi cœpit resonare. Construxerat etiam Amandus, opidus præcipuè beati Bauonis, ecclesiam Gandau, in qua clericos constituerat. Sed cum à primæua sanctimonia degenerarent, amotis illis, monachos Benedictinos surrogauit, dato ipsis abbate iam dicto Florberto, raræ pietatis viro. Cum autem cursum suum in Blandinio annis viginti duobus perfecisset, anima sancta, Angelis; margarita autem corporis, in sacerdotalibus stolis, terræ est commendata.

Obijt anno à plenitudine temporis sexcentesimo trigesimo nono, ipsis Calendis Nouembris, quando generatim omnis cœlestis militiæ triumphus recolitur, sepultusque est ante altare diui

• Petri, quod primarium fuit in veteri basilicæ stru-
ctura, cum nunc sit ad latus chori, ubi Græcè &
Latinè titulum habuit, Hic est locus ubi requie-
scit corpus Florberti abbatis. Quieuit autem eo
in loco ferè per annos trecentos triginta octo, vs-
que ad tempora Alberti Rhemorum episcopi, qui
corpus sanctum leuavit: Quod etiam anno qua-
dragesimo nono ultra millesimum, Balduinus
episcopus Nouiomensis, in alium loculum, præ-
sente Balduino Marchione, non sine miraculo-
rum attestazione, transtulit. Ad hanc autem trans-
lationem, vt constat ex nocturno officio, refe-
rendum est, quod decimo tertio Calendas Apri-
lis legitur, *In Blandinio monasterio, eleuatio corpo-
ris sancti Florberti, primi eiusdem cœnobij abbatis.*
Quamquam & priorem eleuationem, simul
cum hac, vt aliàs sæpe fieri solet, sub vno festo
celebrari putem, cum ea facta sit pridie Calendas
Octobris in dedicatione ecclesiæ quam Arnul-
phus iunior Flandrensis Comes, ab auo cœptam,
absoluerat.

Natalis autem propter maius festum in diem animarum
transponitur, etsi in Chronico castri, cœnobijque Gan-
densis, contra officium Ecclesiasticum Blandiniense, obi-
tus referatur in octauum Iduum Octobris anni sexcentesi-
mi quadragesimi secundi.

O quam felicia fuerunt illa tempora, quando
Florbertus sine vlla offensione duobus locis ab-
bas præesse potuit neque ex his quicquam suam
querere cogitauit, sed tantum quod in subdito-
rum vtilitatem cedebat! In Gandensi autem cœ-
nobio sanctum Domini sacerdotem Liuinum,
Dei prouidentia Gandauum ingressum, humani-
ter cum fratribus excepit.

Claruerunt autem post Florbertum in Blandinio, Ioan-
nes se-

nes secundus abbas, omnium morum probitate comtus: Hatto, primus abbas Atrebatensis: Cælestinus Scotus, abbas, in exilium à Martello extrusus, quod literas diceretur, Ragenfredo scripsisse: Vuedericus Apostolicæ Sedis auctoritate, ad prædicandum missus: & Balduinus de Boucle, fundator monasterij Boudeloënsis.

Cæterum Philippus Austriacus, sicut antecessores eius Flandriæ Comites, inaugurandus, tali se obstrinxit iureiurando,

Promitto & iuro, quod in aduentu meo, & successione huius patriæ, & Comitatus Flandria, tanquam bonus, fidelis, & supremus guardianus, siue aduocatus, & conseruator immediatus, bene & fideliter conseruabo, contra & erga cunctos omnia priuilegia, libertates, franchisias, vsus, bona, consuetudines, possessiones, personas, subditos & familiares huius ecclesiæ sancti Petri in monte Blandinio, à prædecessoribus meis fundata. Ita me Deus amet, & omnes Sancti, quorum corpora hic requiescunt, omnesq; Sancti paradisi.

Quod iuramentum & principe Christiano dignum est, & regni eius stabilitatem promouet. Magnam enim in se Dei iram prouocarunt, qui per annos centum & decem villas monasterij vassallis suis contulerunt, Canonicis aliquot in locum monachorum surrogatis.

Secunda die Nouembris.

De sancto Vulgano confessore.

Ex historia in ecclesia Lensiensi, & alibi, manuscripta, cum appendice Lensij, & Atrebat à me obseruata.

Quarto Nonas Nouembris, commemoratio omnium fidelium defunctorum.

Adiicitur à Collegio Canoniorum oppidi

Gg 5

Lensien-